

ANTONI DABIŃSKI (ok. 1776-1844)

Urodził się około 1776 roku w Świąciechowie (ówcześnie miasto) koło Leszna w Wielkopolsce, w rodzinie Macieja i Barbary z Hamplów. Po pożarze miasta w 1780 roku, rodzina Dabińskich, wcześniej nosząca nazwisko Dabke, przeprowadziła się do Gostynia, gdzie zostali przyjęci do stanu miejskiego. Cała rodzina to zawodowi tkacze lnu, sukiennicy, płóciennicy. Zarówno ojciec, jak i syn przez pewien czas pełnili funkcje rajcy miejskiego w Gostyniu. Antoni Dabiński przyjęty został do stanu miejskiego w Gostyniu 20 listopada 1795 roku.

W 1799 roku ożenił się z Karoliną Krystyną z Zeidlerów (1780-1810), córką Józefa, kompozytora, kantora, pisarza miejskiego w Świąciechowie (pod koniec życia zamieszkałego w Gostyniu) i Barbary z Schlabsów. Ślub odbył się 29 listopada w parafii Popowo Kościelne, obecnie należącej do gminy Mieścisko w powiecie wągrowieckim. Po ślubie zamieszkali w Gostyniu. Mieli sześcioro dzieci: Antoniego Jana Nepomucena (1801-1802); Jana Nepomucena (1802-1806); Stanisława (1804-1864) – księdza w zaborze rosyjskim; Leopolda (1805-?); Karolinę Balbinę (1807-1861); Mateusza/Macieja Józefa (1810-1891). Po śmierci pierwszej żony, ożenił się ponownie z Marianną z Dykiertów (ok. 1790-1830), z którą miał czworo dzieci: Zofię (1812-1872); Teklę (1813-1815); Mariannę (1815-1821) i Antoniego (1818-1888) – księdza, a ostatecznie proboszcza parafii w zaborze rosyjskim.

Uprawiał zawód płóciennika i piwowara. Był członkiem kapeli w Kongregacji Oratorium św. Filipa Nerii na Świętej Górze w Gostyniu. Będąc altowiolistą, parał się też kopiowaniem nut. Nie wykluczone, że był również kapelistą przy kościele farnym w Gostyniu. Był też członkiem miejscowego Kurkowego Bractwa Strzeleckiego.

W wyniku pożaru, jaki powstał w Gostyniu 15 września 1811 roku (niedziela), spłonął dom Dabińskich spośród 53 domów mieszkalnych, browaru, słodowni i innych zabudowań. Antoni Dabiński mieszkał w Gostyniu do 1839 roku lub co najwyżej do 1840 roku. Ostatnie cztery lata życia spędził z synem Stanisławem, który jako kapłan osiadł w zaborze rosyjskim. Ksiądz Stanisław od 1836 roku do 1840 roku był komendantem parafii w Rzejowicach (parafia pw. Wszystkich Świętych w Rzejowicach, gmina Kodrąb, w powiecie radomszczańskim, województwo łódzkie), a następnie do 1844 roku jej proboszczem. Do Rzejowic prawdopodobnie w 1840 roku sprowadził swojego ojca Antoniego, który przebywał tam przez 4 lata.

Antoni Dabiński zmarł 31 stycznia 1844 roku na plebanii swojego syna, jako obywatel miasta Gostynia w Wielkim Księstwie Poznańskim. Zmarł na zapalenie płuc. Miał 66 lat. W Rzejowicach w latach ok. 1838-1844 mieszkała także Regina, siostra przyrodnia księdza Stanisława. Była żoną Michała Tyczyńskiego, posesora majątku parafialnego. Ksiądz Stanisław Dabiński w latach 1844-1864 był następnie proboszczem w parafii pw. św. Jakuba Apostoła w Dąbrowie Zielonej (województwo śląskie). Zmarł tamże 30 kwietnia 1864 roku.

Liczna rodzina potomków Antoniego Dabińskiego wykazuje ciągłość pokoleniową do czasów współczesnych.

D. Idaszak, *Muzyka u Księża Filipinów na Świętej Górze w Gostyniu*, Księża Filipini, Gostyń 2004; R. Kołodziejczak, *Józef Zeidler (ok. 1744-1806) kantor, kompozytor, pisarz miejski. Nadpalone drzewo genealogiczne*, Muzeum w Gostyniu, <https://www.muzeum.gostyn.pl/i/dg/4232.pdf>; R. Kołodziejczak, *Józef Zeidler (ok. 1744-1806)*, biogram, <https://www.muzeum.gostyn.pl/Gosty%C5%84ski%20S%C5%82ownik%20Biograficzny?idAkt=4301>; R. Kołodziejczak, *Józef Zeidler jako dzierżawca Szczodrochowa. Przyczynek do życia artysty*, „Rocznik Gostyński” 2023, nr 10; R. Kołodziejczak, *Ród Dabińskich i Zeidlerów z Świąciechowy*, Muzeum w Gostyniu, <https://www.muzeum.gostyn.pl/i/dg/4331.pdf>; W. Ziętański, *Kapela Gostyńska*, „Nasza Przyszłość” 1970, T. XXXII, s. 145-182.